

Dosarul nr. 1ra-22/2022
1-20100350-01-1ra-04012022

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

01 iunie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte - Timofti Vladimir,
Judecători - Plămădeală Ghenadie, Țurcan Anatolie

Examinând fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul *Cebotari Adrian* în numele inculpatului *Muntean Vladimir*, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 septembrie 2021, în cauza penală de învinuire a lui

Muntean Vladimir xxxxx, născut la xxxxx,

în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3), lit. a) Cod penal.

Termenii de examinare:

prima instanță: 19.08.2020 – 22.12.2020;
instanța de apel: 21.01.2021 – 29.09.2021;
instanța de recurs: 04.01.2022 – 01.06.2022;

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 22 decembrie 2020, *Muntean Vladimir xxxxx* a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal și în baza acestei Legi, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, a fost condamnat la pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de **2** (doi) ani, cu executare în penitenciar de tip deschis.

În temeiul art. 78 alin. (2) Cod penal, s-a înlăturat pedeapsa complementară, anularea dreptului de a conduce mijloace de transport lui *Muntean Vladimir*.

În conformitate cu prevederile art. 90 alin. (1) Cod penal, pedeapsa stabilită în privința lui *Muntean Vladimir*, a fost suspendată pe un termen de probațiune de **2** (doi) ani.

S-a încasat de la *Muntean Vladimir*, în beneficiul *Statului* cheltuieli judiciare în sumă de **320** lei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat în fapt că:

Muntean Vladimir, la 12.09.2019, aproximativ la ora 19:30, aflându-se la volanul automobilului de model „Nissan Pathfinder”, cu numere de înmatriculare „xxxxx”, fiind treaz, deținând permisul de conducere de categoria „B” valabil pentru categoria mijlocului de transport pe care-l conducea, deplasându-se în

municipiul Chișinău, pe str. Uzinelor, din direcția str. Voluntarilor în direcția str. Industrială, n-a manifestat prudență sporită la trafic și n-a ținut seama de împrejurări, de totalitatea factorilor ce caracterizează condițiile rutiere, intensitatea și nivelul de organizare a traficului rutier de care trebuie să țină cont fiecare conducător la determinarea vitezei necesare deplasării în siguranță, determinarea benzii de circulație și modului de conducere a vehiculului, n-a apreciat corect situația rutieră reală pe drumul în care se afla automobilul în momentul respectiv, prin ce a încălcat Regulamentul Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357/2009, și anume:

- prevederile pct. 3 din Regulamentul Circulației Rutiere, care prevede că, *„Participanții la trafic sânt obligați să respecte regulile de circulație, semnificația mijloacelor de semnalizare rutieră, semnalele și indicațiile agentului de circulație, condițiile tehnice ale Regulamentului în cauză și prin acțiunilor lor să nu cauzeze prejudicii altor participanți la trafic, să nu-i expună pericolului, precum și să nu creeze neîntemeiat obstacole circulației care ar depăși pe acele care sunt provocate de circumstanțe iminente”*;

- prevederile pct. 11 lit. j) din Regulamentul Circulației Rutiere, care prevede că *„Conducătorul de vehicul este obligat la trecerile pentru pietoni cu circulație nedirijată, să cedeze trecerea pietonilor care se află la marginea carosabilului și intenționează să se angajeze în traversare, precum și celor care traversează drumul pe partea carosabilului în direcția de mers a vehiculului; în care înaintea trecerii pentru pietoni s-a oprit sau a redus viteza vreun vehicul, conducătorii, altor vehicule care se deplasează pe benzile alăturate pot continua deplasarea numai după ce s-au asigurat că pe trecere nu sunt pietoni”*,

- prevederile pct. 45 din Regulamentul Circulației Rutiere, conform căruia, *„Conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere ce i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; c) starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii; d) situația rutieră. 2) În cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau să oprească, pentru a nu pune, în pericol siguranța traficului;*

- prevederile pct. 46 lit. a) din Regulamentul Circulației Rutiere, care prevede că, *„Conducătorul de vehicul trebuie să manifeste prudență sporită și, în caz de necesitate, să reducă viteza până la limita care i-ar garanta siguranța traficului sau chiar să oprească, în cazurile în care se deplasează lângă: a) persoane de vârstă înaintată;*

- prevederile articolului 32 alin. (4) lit. a) din Legea nr. 131/2007 „privind siguranța traficului rutier”, care prevede că *„participanții la trafic sunt obligați să cunoască și să respecte prevederile prezentei legi, ale altor acte legislative și ale actelor normative în vigoare în domeniu; să manifeste un comportament care să asigure fluența și siguranța traficului, să nu periclitizeze siguranța unor participanți la trafic”*;

- prevederile art. 33 alin. (3), lit. a) din Legea nr. 131/2007, privind siguranța traficului rutier”, care prevede că, *„conducătorul de autovehicul este obligat să cunoască și să respecte Regulamentul circulației rutiere”, iar ca urmare, în zona de acțiune a indicatoarelor rutiere de informare nr.5.50.1 și nr. 5.50.2 din Anexa nr. 3 al Regulamentului Circulației Rutiere, care semnifică: drumului destinată pentru traversarea carosabilului de către pietoni, astfel cu partea stângă față a automobilului, a comis tamponarea pietonului Sîrbu Ivan xxxxx, a. n.*

xxxxx, care trecea carosabilul din stânga spre dreapta relativ deplasării autovehiculului menționat.

În urma tamponării i-a cauzat lui Sîrbu Ivan, fractura corpului vertebrei C6, plagă contuză în regiunea occipitală, plagă contuză regiunea cotului drept, conform raportului de expertiză judiciară (medico-legală) nr. 201902D2752 din 15.01.2020, care condiționează dereglarea sănătății de lungă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare corporală gravă.

Astfel, acțiunile lui *Muntean Vladimir* au fost încadrate juridic în prevederile art. 264 alin. (3), lit. a) Cod penal, după indicii calificativi – „*încălcarea regulilor de securitate a circulației și de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență o vătămare gravă a integrității corporale.*”

3. Sentința a fost atacată cu apel de către *acuzatorul de stat*, prin care a solicitat casarea sentinței, cu adoptarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpatul Muntean Vladimir să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3), lit. a) Cod penal, și stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani și 8 (opt) luni, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport. Iar în baza art. 90 Cod penal, a suspenda executarea pedepsei închisorii, cu stabilirea termenului de probațiune de **5** (cinci) ani.

3.1. În motivarea cererii de apel, *acuzatorul de stat* a menționat că:

- corectarea și reeducarea inculpatului va fi posibilă doar prin stabilirea unui termen de probațiune maxim potrivit prevederilor art. 90 Cod penal;

- înlăturarea pedepsei complementare în condițiile art. 78 alin. (2) Cod penal, este neîntemeiată, iar prima instanță nu a reținut faptul că, inculpatul a comis infracțiunea prin exercitarea necorespunzătoare a dreptului său special de a conduce autovehicule;

- la înlăturarea pedepsei complementare prin aplicarea prevederilor art. 78 alin. (2) Cod penal, prima instanță nu a ținut cont de faptul că o problemă actuală cu care se confruntă societatea și care trebuie evidențiată în mod deosebit, este problema securității în transport și problemele conexe ale acesteia, reținând drept pedeapsă principală - închisoare cu suspendarea executării condiționate;

- a dat apreciere doar câtorva din circumstanțele care caracterizează inculpatul și nu a ținut cont îndeajuns de latura subiectivă a infracțiunii precum și de impactul și pericolul social pe care îl reprezintă infracțiunea în sine;

- recunoașterea vinei de către inculpat constituie o circumstanță atenuantă prevăzută la art.76 alin. (1), pct. f) Cod penal, însă în cauza dată nu justifică în cumul cu cealaltă circumstanță atenuantă (contribuirea activă la descoperirea infracțiunii) aplicarea art. 78 alin. (2) Cod penal, deoarece nu este importantă sau determinantă pentru demonstrarea vinovăției inculpatului, având în vedere faptul că cea mai importantă probă fără de care ar fi imposibilă calificarea infracțiunii în baza art. 264 alin. (3), lit. a) Cod penal este „*procesul-verbal de cercetare a locului accidentului rutier din 12 septembrie 2019, cu schița accidentului rutier și tabel fotografic și raportul de expertiză judiciară (medico-legală) nr. 201902D2752 din 15.01.2020.*”

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 septembrie 2021, a fost admis apelul procurorului, casată parțial sentința în partea pedepsei, cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează:

Lui Muntean Vladimir recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3), lit. a) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa complementară sub formă de anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

În rest, dispozițiile sentinței au fost menținute.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a reținut că, la pronunțarea sentinței instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, și just a ajuns la concluzia că inculpatul Muntean Vladimir a săvârșit infracțiunea imputată lui.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală sus-indicată și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art.101 Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, iar acțiunile inculpatului au fost corect calificate de către prima instanță prin prisma art. 264 alin. (3), lit. a) Cod penal.

Verificând soluția primei instanțe în partea stabilirii limitelor de pedeapsă, instanța de apel nu a constatat temei de a aplica inculpatului Muntean Vladimir limite mai aspre de pedeapsă, după cum a solicitat acuzatorul de stat, deoarece la caz nu au fost reținute careva circumstanțe agravante, or, inculpatul a recunoscut vina comiterea infracțiunii, a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată, s-a căit sincer de cele comise, este încadrat în câmpul muncii în calitate de jurist la SRL „Verdeș Lux”, nu are antecedente penale, este căsătorit, are un copil minor la întreținere.

În ceea ce privește pedeapsa penală complementară anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, instanța de apel a reținut că, prin sentința instanței de fond a fost dispus neaplicarea pedepsei complementare obligatorie.

Din conținutul sentinței a constatat că pentru neaplicarea pedepsei complementare, prima instanță a reținut cu titlu de circumstanțe atenuante în sensul art. 78 alin. (2) Cod penal faptul că, inculpatul este tânăr, este angajat în câmpul muncii, având nevoie de surse proprii de existență, precum și pentru necesitățile personale, având un copil minor la întreținere, inculpatul a recunoscut vina și a conlucrat activ cu organele de urmărire penală, se căiește sincer de cele comise, a restituit părții vătămate toate cheltuielile, anterior nu s-a aflat în conflict cu legea penală.

Împrejurările obișnuite sunt cele care predomină și caracterizează majoritatea cetățenilor și nu pot fi considerate excepționale.

În acest sens, instanța de apel a considerat că nu pot fi apreciate ca fiind circumstanțe „*exceptionale*” faptul că, inculpatul a recunoscut vina și a conlucrat activ cu organele de urmărire penală, se căiește sincer de cele comise, a restituit părții vătămate toate cheltuielile, anterior nu s-a aflat în conflict cu legea penală, deoarece aceste aspecte apreciate în coraport cu caracterul și gradul prejudiciabil al faptei nu constituie situații sau stări de lucruri, care pot a fi considerate ieșite din comun.

Totodată, instanța de apel a notat că legiuitorul a înăsprit sancțiunea pentru comiterea infracțiunii prevăzute la art. 264 Cod penal - „*încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport*” și anume prin substituirea pedepsei complementare sub formă de „*cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de până la 4 ani*” cu pedeapsa complementară „*anularea dreptului de a conduce mijloace de transport*”, tocmai pentru responsabilizarea participanților la trafic, în vederea conformării la prevederile

normelor de siguranță rutieră, precum și în vederea neadmiterii derogării de la normele stabilite.

Astfel, instanța de apel a considerat că prima instanță trebuia să analizeze cu atenție circumstanțele cauzei, care caracterizează pe de o parte modalitatea și împrejurările comiterii faptei prejudiciabile, iar pe de altă parte personalitatea inculpatului care a comis-o, astfel încât să fie convinsă că într-adevăr în speță sunt prezente „*circumstanțe excepționale*” în sensul art. 79 Cod penal, iar în temeiul acestora, excluderea pedepsei complementare obligatorie - „*anularea dreptului de a conduce mijloace de transport*” este necesară și este în acord cu scopul pedepsei penale de restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Prin urmare, instanța de apel a concluzionat că la prezenta speță, se atestă lipsa circumstanțelor excepționale, în temeiul cărora să fie exclusă pedeapsa complementară obligatorie - anularea dreptului de a conduce mijloace de transport. Or, nu pot fi reținute ca fiind excepționale în sensul art. 79 Cod penal, circumstanțele invocate de către prima instanță și anume că, „*inculpatul este tânăr, este angajat în câmpul muncii, având nevoie de surse proprii de existență, precum și pentru necesitățile personale, având un copil minor la întreținere*”, deoarece aceste aspecte nu diminuează gravitatea faptei și consecințele ei și nici nu indică asupra faptului că corectarea și resocializarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane este posibilă și în condițiile excluderii pedepsei complementare obligatorie.

5. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, avocatul *Cebotari Adrian* în numele inculpatului Muntean Vladimir, a declarat recurs ordinar, prin care invocând prevederile art. 427 alin. (1), pct. 6), 10) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea sentinței, deoarece apelul greșit a fost admis.

5.1. În motivarea recursului, avocatul menționează că la individualizarea pedepsei, instanța de apel nu a luat în considerație faptul că, Muntean Vladimir a recunoscut vina integral din start, cauza penală fiind examinată conform prevederilor art. 364¹ Cod procedură penală ce permite aplicarea unei pedepse mai blânde sub limita minimă prevăzută de lege, sincer se căiește de cele comise, a recuperat integral paguba materială și morală cauzată părții vătămate Sîrbu Ivan, nu a avut antecedente penale, se caracterizează pozitiv, este angajat în câmpul muncii, are la întreținere un copil minor, toate aceste circumstanțe dovedesc că decizia instanței este neîntemeiată, iar apelul procurorului, a fost greșit admis.

De asemenea recurentul susține că instanța de apel a confundat prevederile art. 78 Cod penal cu prevederile art. 79 Cod penal, motivând că nu sunt temeiuri de aplicare a prevederilor art. 79 Cod penal în speță.

Astfel, consideră că instanța de apel incorect a motivat că nu sunt circumstanțe excepționale pentru a fi aplicate prevederile art. 78 Cod penal față de inculpat, pe când art. 78 Cod penal nu prevede obligativitatea prezentei unor circumstanțe excepționale, doar se face referire la faptul constatării de către instanța de judecată a circumstanțelor atenuante la săvârșirea infracțiunii, ce duce la înlăturarea pedepsei complementare, prevăzută de lege pentru infracțiunea săvârșită.

6. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1), pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință asupra recursului declarat,

pledând pentru inadmisibilitatea acestuia ca vădit neîntemeiat.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2), pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

Conform art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel. Astfel, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect Legea, la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și/ sau material.*

Lecturând conținutul recursului, Colegiul penal reține că, recurentul a invocat în calitate de temei pentru recurs prevederile art.427 alin.(1), pct.6) și 10) Cod de procedură penală, însă reieșind din esența argumentelor invocate se atestă că criticile și solicitările avocatului se limitează doar în partea aplicării pedepsei complimentare în privința inculpatului Muntean Vladimir, care în esență se circumscrie prevederilor art.427 alin. (1), pct.10) Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Verificând argumentele recursului în raport cu soluția instanței de apel, Colegiul penal conchide că aceste sunt neîntemeiate din următoarele considerente.

Potrivit art.61 Cod penal, *pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, având drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.*

Totodată, conform art.75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele atenuante și agravante, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Prin urmare, în cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni, ținând cont de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

Cu referire la circumstanțele speței, Colegiul penal reține că, în urma solicitării și înscrisului autentic al inculpatului, prezenta cauză a fost judecată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală.

Potrivit alin. (8), art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor imputate în rechizitoriu și a solicitat judecarea

cauzei pe baza probelor administrate în faza urmăririi penale, solicitare care a fost admisă de către instanță prin încheiere protocolară, beneficiază de reducere cu 1/3 a limitelor de pedeapsă prevăzute de Lege în cazul pedepsei cu închisoare, ori cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducere cu 1/4 a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă.

Colegiul penal reține, că sancțiunea infracțiunii prevăzută de art. 264 alin.(3), lit. a) Cod penal, pentru care a fost recunoscut vinovat inculpatul, prevede *pedeapsa cu închisoare de la 3 la 7 ani, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport*. Cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, se stabilesc noi limite, astfel, limita minimă constituie - 2 ani și limita maximă - 4 ani și 8 luni închisoare.

Prin urmare, Colegiul penal constată că instanța de apel la individualizarea pedepsei penale în privința inculpatului, a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 7, 61, 75, 76-77, 90 Cod penal, stabilind inculpatului Muntean Vladimir o pedeapsa în limitele sancțiunii normei încriminate, ținându-se cont și de dispozițiile art. 364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, pedeapsa fiind echitabilă și proporțională faptei comise, care, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut în art. 61 alin. (2) Cod penal de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și de prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

Referitor la pedeapsa complementară anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, Colegiul penal constată că instanța de apel corect a conchis că la caz nu au fost constatate circumstanțe excepționale, prin urmare scopul pedepsei penale poate fi realizat doar prin aplicarea pedepsei complementare obligatorii.

În acest context, Colegiul penal notează că potrivit art. 62 alin. (6) Cod penal, *privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport sau anularea acestui drept poate fi aplicată numai în calitate de pedeapsă complementară, iar conform art. 65¹ Cod penal, privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport sau anularea acestui drept constă în interzicerea conducerii oricărui tip de mijloc de transport pe drumurile publice*.

Conform art. 78 alin. (2), (5) Cod penal, *în cazul în care instanța de judecată constată circumstanțe atenuante la săvârșirea infracțiunii, pedeapsa complementară, prevăzută de lege pentru infracțiunea săvârșită, poate fi înlăturată. Dacă există circumstanțe atenuante excepționale, pedeapsa poate fi aplicată conform prevederilor art.79*.

Potrivit art. 79 alin. (1) și (1¹) Cod penal, *ținând cont de circumstanțele excepționale ale cauzei, legate de scopul și motivele faptei, de rolul vinovatului în săvârșirea infracțiunii, de comportarea lui în timpul și după consumarea infracțiunii, de alte circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, precum și de contribuirea activă a participantului unei infracțiuni săvârșite în grup la descoperirea acesteia, instanța de judecată poate aplica o pedeapsă sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracțiunea respectivă, sau una mai blândă, de altă categorie, ori poate să nu aplice pedeapsa complementară obligatorie. Minoratul persoanei care a săvârșit infracțiunea se consideră circumstanță excepțională. Săvârșirea infracțiunii de către persoanele care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani poate fi apreciată de către instanța de judecată drept circumstanță excepțională. Poate fi considerată excepțională atât o circumstanță atenuantă, cât și un cumul de asemenea circumstanțe legate de situațiile menționate la alin. (1).*

Astfel, raportând prevederile legale menționate supra la circumstanțele

speței, Colegiul penal constată că instanța de apel legal și întemeiat a stabilit și apreciat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei în latura pedepsei complementare aplicate inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile art. 7, 61, 75, 62 Cod penal.

În acest context, instanța de recurs respinge ca neîntemeiat argumentul invocat de recurent referitor la faptul că, instanța de apel la stabilirea pedepsei complementare, nu a ținut cont în deplină măsură de cumulul de circumstanțe atenuante, precum: *inculpatul a recunoscut vina, a solicitat examinarea cauzei conform art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, a recuperat integral prejudiciul material și moral părții vătămate Sîrbu Ivan, nu are antecedente penale, se caracterizează pozitiv, are la întreținere un copil minor*, considerând ca instanța în temeiul art.78 alin.(2) Cod penal urma să excludă pedeapsa complementară.

În fundamentarea acestei concluzii Colegiul penal ține să menționeze că, recurentul în argumentarea solicitării sale privind necesitatea stabilirii unei pedepse mai blânde *pune accentul doar pe personalitatea inculpatului*, însă a omis faptul că la stabilirea pedepsei instanțele sunt obligate să ia în considerație și alte criterii de individualizare a pedepsei penale, cum ar fi: *gravitatea infracțiunii săvârșite, motivul acesteia, urmările survenite și respectiv având drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane*.

Astfel, instanța de recurs consideră că, instanța de apel întemeiat a conchis că împrejurările prezentei cauze penale, îndeosebi cele reținute ce vizează personalitatea inculpatului nu sunt suficiente, or acestea au fost luate în considerație la stabilirea termenului și modului de executare a pedepsei.

Prin urmare, nu pot fi reținute ca fiind circumstanțe „*exceptionale*” faptul că inculpatul a recunoscut vina și a conlucrat activ cu organele de urmărire penală, se căiește sincer de cele comise, a restituit părții vătămate toate cheltuielile, anterior nu s-a aflat în conflict cu legea penală, or aceste aspecte apreciate în coraport cu caracterul și gradul prejudiciabil al faptei nu constituie situații sau stări de lucruri, care pot fi considerate ieșite din comun - excepționale.

Respectiv, instanța de judecată trebuie să analizeze cu o deosebită atenție circumstanțele cauzei, care caracterizează pe de o parte modalitatea și împrejurările comiterii faptei prejudiciabile, iar pe de altă parte personalitatea inculpatului care a comis-o, astfel încât să fie convinsă că într-adevăr în speță sunt prezente „*circumstanțe exceptionale*” în sensul art. 79 Cod penal.

În contextul celor expuse, Colegiul penal reține că, la stabilirea pedepsei inculpatului, pentru infracțiunea comisă, prima instanță și cea de apel nu au comis erori de drept, pedeapsa aplicată inculpatului este una corectă, deoarece la stabilirea acesteia au fost respectate exigențele Legii, iar argumentele recursului în acest sens sunt neîntemeiate.

Instanța de recurs mai notează și faptul că, din analiza deciziei recurate a stabilit că erorile de drept invocate în recursul părții apărării nu și-au găsit confirmare, dat fiind faptul că, argumentele indicate, în esență au fost abordare în decizia instanței de apel, care la examinarea cauzei a respectat prevederile art.414 alin.(1), (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală, în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor aspectelor ce țin de individualizarea pedepsei, hotărârea emisă cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția, motivare pe care instanța de recurs ordinar o însușește integral reieșind din temeinicia acesteia, acțiune ce este conformă practicii CtEDO, expuse inclusiv în pct.37 a hotărârii *Albert c. România din 16.02.2010*

În consecință, Colegiul penal conchide că, temeiul invocat de recurent prevăzute la art.427 alin.(1), pct.10) Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului, impunându-se dispunerea inadmisibilității recursului ordinar declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2), pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul *Cebotari Adrian* în numele inculpatului Muntean Vladimir, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 septembrie 2021, în cauza penală în privința lui **Muntean Vladimir xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 14 iulie 2022.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Plămădeală Ghenadie

Țurcan Anatolie